

ΗΛΙΑΣ Β1
ΖΑΝΑ Α1

« Η ΝΕΡΑΙΔΑ ΤΗΣ ΠΡΟΒΑΣΙΜΟΤΗΤΑΣ »
ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΣΙΦΟΝΤΙΔΗΣ

ΕΝΕΕΓΥΛ ΙΝΑΑ ΠΕΥΚΩΝ

Μια φορά κι έναν καιρό στη Θεσσαλία
νίκη ζούσε ένα σκυλάκι που το έλεγαν Φώτη,
γιατί είχε μια φωτεινή καρδιά. Το μόνο
που παράπονο ήταν ότι δε μπορούσε να
ξεσπεννήσει την πόλη με το αναμμένο
του αμαξίδιο.

Ένα βράδυ καθώς κοιτούσε την
πόλη από το σπιτάκι του, θυμήθηκε μια
ιστορία που του έλεγε η γιαγιά του όταν
ήταν κουταβάκι. Του είχε μιλήσει για
την Νεράιδα της προσβασιμότητας. Η Νεράι-
δα βοηθούσε όλα τα σκυλάκια που αντι-
μέστοπιζαν δυσκολίες. Ξαφνικά ο Φώτης
είδε μια λάμψη και εμφανίστηκε μπροστά
του μια Νεράιδα με λαμπέρα στέρνα και
χρυσό ραβδί. «Ήρα για να εκπληρω-
σω την επιθυμία σου να μπορείς να
ξεσπεννήσεις την Θεσσαλονίκη χωρίς δυ-
σκολίες.» ψιθύρισε η Νεράιδα.

Με το μαγικό της ραβδί μεταμόρ-
φωσε τους δρόμους και τα πεζοδρόμια.
Εκεί που υπήρχαν μόνο βελανιδιές,
εμφανίστηκαν ράμπες και ανελκυστήρες.
Παντού υπήρχαν φωτεινές ταμπέλες και
φαναρία που μιλούσαν. Ακόμα και τα
μνημεία της πόλης απέκτησαν φωνή
και διηλούσαν την ιστορία τους.
Ο Φώτης για πρώτη φορά αισθάνθηκε
πως μπορούσε να κινηθεί ελεύθερος
στην πόλη. Ευχαρίστησε την Νεράιδα
και της υποσχέθηκε πως δε θα στα-
ματήσει ποτέ να ονειρεύεται.
Και έτσι χαρή όταν Φώτη και στην
Νεράιδα της προσβασιμότητας η Θεσσα-
λονίκη έγινε μια πόλη προσβάσιμη
και φιλόξενη για όλους!!!

Το θαύμα των Χριστουγέννων

Μία φορά και έναν καιρό, σε ένα μακρινό νησί των Δωδεκανήσων, στην Κάλυμνο, ζούσε μια ευτυχισμένη οικογένεια του σκευού και της καλοτίνας με τα τρία τους αγόρια. Ο μπαμπάς ήταν σφουγγάρας και έλειπε αρκετούς μήνες από το σπίτι. Όνειρο της καλοτίνας ήταν να αποκτήσει ένα κοριτσάκι. Το θαύμα έγινε και η μαμά ανήμερα των Χριστουγέννων γεννήσε ένα πανέμορφο κοριτσάκι που το είπαν Χριστίνα. Το μικρό κοριτσάκι ήταν γλυκό, χαριτωμένο και στο νησί το αγαπούσε. Ήταν ένα χαρισματικό παιδί, αλλά δεν μπορούσε να περπατήσει, όπως όλα τα άλλα παιδάκια και ήταν καθλωμένη σε ένα αναπηρικό αμαξίδιο. Ποτέ δεν γκρινιάζε που δεν μπορούσε να τρέξει, να παίξει στις πλατείες και στην αυλή του σχολείου. Όνειρο της μικρής Χριστίνας ήταν να πάει ένα ταξίδι στη Θεσσαλονίκη, να ανέβει στο Λευκό πύργο και να δει την πανέμορφη πόλη από ψηλά. Κάθε χρόνο παραμονή Πρωτοχρονιάς έστελνε γράμμα στον Άγιο Βασίλη και ζητούσε ένα ταξίδι στη Θεσσαλονίκη. Η μαμά κάθε Πρωτοχρονιά, έλεγε -κανε υπομονή, Χριστίνα μου, θα γίνει το θαύμα των Χριστουγέννων και θα πας. Ήταν Χριστουγέννα του 2024 και επιτέλους μετά από πολλά χρόνια ο μπαμπάς θα επέστρεφε και θα ήταν στην Κάλυμνο. Όταν μπήκε στο σπίτι μετά από δέκα ολοκληρωμένους μήνες που έλειπε στο σφουγγάρι, ο κύριος σκευός πήρε αγκαλιά τη Χριστίνα και της είπε ότι τα Χριστούγεννα, αυτός, η μαμά και η Χριστίνα θα πάνε στη Θεσσαλονίκη.

Η μικρή χριστίνα αρχικά χάρηκε, αλλά μετά ρώτησε
- Μπαμπά μου, τα αδέρφια μου αδέρφια δε θα
έρθουν; -

- Οχι κορίτσι μου, το ταξίδι είναι μακρινό και δυστυχώς
κόστιζει αρκετά. Τα αδέρφια σου θα μείνουν με τη γιαγιά

- Ήταν 23 Δεκεμβρίου όταν η οικογένεια πήγε στη
Θεσσαλονίκη και σε όλο το ταξίδι μια σκέψη
βασάνιζε την χριστίνα. Μπαμπά μου, μπαμπά μου, σάς
ευχαριστώ πολύ για το ταξίδι, αλλά πως θα καταφέρω
να ανεβώ στον λευκό πύργο; Γλυκό μου

- Γλυκό μου κορίτσι, σήκωσε τα μάτια σου κοιτά
ψηλά στον ουρανό και το αστέρι της Βηθλεεμ
θα σου φέρει αυτό που ζητάει η ψυχή σου.

Στις 24 Δεκεμβρίου, όλη η οικογένεια έφτασε
μπροστά στον λευκό πύργο. Εκεί τους

- Μπαμπά, κοίτα αυτούς τους 3 εκεί; Μου θυμίζουν
τους τρεις μάγους, τον μελχιόρ, τον γασπαρ και τον
βαλτάσαρ.

- Νέες, χριστίνα μου; Ξαφνικά πλησιάσαν το κοριτσάκι
και με μία φωνή είπαν

- Χριστίνα, ήρθε η ώρα να εκπληρωθεί η επιθυμία σου.
Εμείς θα σε πάρουμε στην αγκαλιά μας και μαζί
θα ανεβούμε στον λευκό πύργο.

Οι φωνές φάνηκαν λίγο θνωστες στη χριστίνα, αλλά δεν
έδωσε σημασία. Ζούσε το θαύμα των χριστουγέννων...
Ζησαν όλοι τους καλά και εμείς καλύτερα.

Ηλιάς Β1 γυμνασίου

Η θεσσαλονίκη για όλους

Μια ηλιόλουστη μέρα ο Όμηρος άνοιξε τα μάτια του και αντίκρισε την υπέροχη θέα της θεσσαλονίκης. Ήταν η πρώτη φορά που επισκέφθηκε αυτή την πόλη. Είχε ακούσει οτιπό τις φίλους, του οτι είναι η πιο όμορφη πόλη της Ελλάδας.

Ξεκίνησε τη βόλτα του από τα κάστρα, μια περιοχή που βρίσκεται ψηλά στην πόλη. Ευτυχώς κατάφερε με ευκολία να φτάσει, καθώς του παρέλαβε από το ξενοδοχείο που έμενε, στην προγραμματισμένη ώρα, το "Λευκό ταξί". Με την συντροφιά της μητέρας του, τριχύρισε όλη την περιοχή που παρόλο που ήταν πλακόστρωτη, είχε ειδικά πεζοδρόμια με ράμπες για τα άτομα με κινητική αναπηρία κ. έτσι απόλαυσε την βόλτα του. Την επόμενη μέρα, χρησιμοποίησε τα λεωφορεία της πόλης, καθώς διαθέτουν ράμπες και ειδική θέση για μαξιδίο και βρέθηκε στην παραλία. Η ευχαρίστηση που ένωσε όταν έκανε βόλτα στα τεράστια πεζοδρόμια της νέας παραλίας, βλέποντας τα δέντρα και το απέραντο χαλάζιο του θερινού κόλπου, δεν περιγράφεται. Πλησιάζοντας στον Λευκό Πύργο, η αποχώρηση γρήγορα στο Πρωτόσκητο του Όμηρου, γιατί πίστευε ότι δε θα μπορούσε να ανέβει λόγω της αναπηρίας του. Τελικά υπήρχε ασφάλος για να ξευπηρετεί στο τον κόσμο. Έτσι, ο Όμηρος αγάπησε τη θέα από ψηλά έχοντας ήδη ενημερωθεί για την ιστορία του Λευκού Πύργου. Την επόμενη μέρα ο μικρός Όμηρος έπρεπε να επιστρέψει και πάλι στην πόλη του, την Πάτρα. Είχε οίχονοα να μιλάσει τόσο πολλά για την επίσκεψη του στην θεσσαλονίκη. Η θεσσαλονίκη πήρε την πρώτη θέση στην καρδιά του από η αναπηρία του δεν τον εμπόδιζε σε τίποτα κί έτσι μπορείς να οεί όλες τις ομορφίες της

ΠΑΤΗΣΤΕ ΤΟ ΚΟΥΡΔΙ ΓΙΑ ΒΟΗΘΕΙΑ
ΝΑ ΑΝΕΒΕΙΤΕ

ΔΙΕΡΜΗΝΕΑΣ
ΜΟΧΜΑΤΙΚΗΣ
ΚΤΗΡΙΟ 1

2

3

ΦΤΑΣΑΤΕ
ΣΤΟ
ΜΑΟ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΠΑΙΔΑΣ Β1
ΒΑΛΕΝΤΙΝΑ Α4

« Φιλόξενη Θεσσαλονίκη »

Μια φορά κι έναν καιρό, ο Όμπρος επισκέφτηκε την Θεσσαλονίκη. Πόσο ομορφα αεράσε, πήρε το λεωφορείο Ηορ ον - Ηορ οφφ που είχε φυσικά ράμπα ανάληψαν. Πρώτη στάση ήταν το Αρχαιολογικό Μουσείο. Μπορούσε να κινηθεί με άνεση και θαύμασε όλα τα αρχαία αντικείμενα. Επόμενες στάσεις ήταν ο ναός της Αφίας Σοφίας και η εκκλησία του Αγίου Δημητρίου. Περιηγήθηκε τόσο στους εξωτερικούς, όσο και στους εσωτερικούς χώρους, χωρίς καμία δυσκολία, παντού υπήρχαν ράμπες. Ακολούθησαν τα Βυζαντινά Κάστρα. Εκεί μάλιστα υπήρχαν κυλιόμενοι διάδρομοι. Έπειτα θαύμασε την Αψίδα του Γαλερίου, έκανε βόλτα στην πλατεία Αριστοτέλους, στο Άμνι και στην παραλιακό πεζόδρομο. Στο τέλος, ξενάγηθηκε στον Λευκό Πύργο. Με το ασημένι ανέβηκε ψηλά και θαύμασε τη μαγική θέα. Στην Θεσσαλονίκη οι δρόμοι είναι καθαρισμένοι, τα αυτοκίνητα δεν παρκάρουν στα πεζοδρόμια και όλοι οι άνθρωποι με κινητικά προβλήματα δεν έχουν καμία δυσκολία. Είναι φιλόξενη και ανοιχτή πόλη!

Περσι του χειμώνα γατο γάσισα με τον φίλο μου τον Γιώτη να ανακαλύψουμε τα μνημεία της Πολίς μας. Ο Γίανης γέλα από πολύ καλός μου φίλος, είναι και ότι με με ειδικές αναθερήσιμότητες έχει κινητικές δυσκολίες και αμαξίδια

Ξεκινήσαμε λοιπόν από τη Μενεμένη και περιμέναμε στη στάση. Όταν έφτασε το λεωφορείο ζητήσαμε από τον οδηγό να ανοίξει την βοηθητική πόρτα για τα αμαξίδια. Ο μηχανισμός της όμως δεν λειτουργούσε και αναγκαστικά είχαμε να περιμέναμε το επόμενο. Ευτυχώς στο επόμενο ο μηχανισμός λειτουργούσε κανονικά και στάσαμε με καθαρή χρήση στον προορι- σμό μας. Τον λευκό πυρκα. Όταν όμως πήγαμε στο μνημείο, ενήμε-

παράκαμε ότι δεν υπάρχει ασυνέπεια,
επιμένει ο Γιάννης δεν μπορού-
σε να έχει πρόσβαση στους
υπόλοιπους ορόφους του πύργου.

Στεναχωρήθηκαμε πολύ για αυτό. Και
αποφασιστά να μην αφήσω μόνο
του τον Γιάννη. Ευτυχώς ένας υπά-
λληλος μας έδωσε ένα ταμπλετ
και περιηγήθηκαμε εικονικά στους
ορόφους του πύργου.

Είναι κρίμα που το πιο όνομα—
στο μνημείο της Θεσσαλονίκης
δεν είχε σκεφτεί την πρόσβα-
σιμότητα των ατόμων με κινητι-
κές αναπηρίες.

Πέτρα

Ο Όμηρος είναι ένα παιδί που
ήθελε να ταξιδεύει με ένα
αεροπλάνο στην Θεσσαλονίκη
έφτασε με το αεροπλάνο και ήθελε
βότα με ένα τρένο ή λεοφορείο
για να δει τα αξιοθέατα
της Θεσσαλονίκης

